

२०७२ जेष्ठ ०२ शनिबार १६-०५-२०१५ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुवन
“मीठे बच्चे- सदा यसै नशामा रहने गर- हामी संगमयुगी ब्राह्मण हौं, हामी जान्दछौं, जो बाबालाई
सबैले पुकार्छन्, उहाँ हाम्रो सम्मुखमा हुनुहुन्छ ।”

प्रश्न:- जुन बच्चाहरूको बुद्धियोग ठीक हुन्छ, उनीहरूलाई कुन चाहिँ साक्षात्कार भइरहन्छ ?

उत्तर:- सत्ययुगी नयाँ राजधानीमा के के हुन्छ, कसरी हामी स्कूलमा पढ्छौं फेरि राज्य
चलाउँछौं । यो सबै साक्षात्कार जति जति नजिक आउँदै जान्छ, भइरहन्छ । तर जसको
बुद्धियोग ठीक छ, जसले आफ्नो शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गर्छन्, घर धन्दा गर्दा
पनि एकै बाबाको यादमा रहन्छन्, उनीहरूलाई नै यो सबै साक्षात्कार हुन्छ ।

गीत:- ओम् नमो शिवाय.....

ओम् शान्ति । भक्तिमार्गमा र जति पनि सत्सङ्ग हुन्छन्, तिनमा त सबै गएका हुनुपर्छ । त्यहाँ कि त
सबैले वाह गुरु भन्न लगाउँछन् कि त रामको नाम बताउँछन् । यहाँ बच्चाहरूलाई केही भन्ने पनि
आवश्यकता हुँदैन । एकै पटक भनिएको छ, घरी घरी भन्ने आवश्यकता छैन । बाबा पनि एक
हुनुहुन्छ, उहाँको भनाइ पनि एउटै छ । के भन्नुहुन्छ ? प्यारा बच्चाहरू म एकलाई याद गर । पहिले
सिकेर फेरि आएर यहाँ बस्छन् । हामी जुन बाबाका बच्चा हौं उहाँको याद गर्नु छ । यो पनि तिमीले
अहिले ब्रह्माद्वारा जानेका छौ- सबै आत्माहरूका बाबा उहाँ एक हुनुहुन्छ । दुनियाँले यो जान्दैन ।
तिमी जान्दछौ- हामी सबै उहाँ बाबाको बच्चाहरू हौं, उहाँलाई सबैले गड फादर भन्छन् । अब बाबा
भन्नुहुन्छ- म यस साधारण तनमा तिमीलाई पढाउन आउँछु । तिमीले जान्दछौ- बाबा यिनमा
आउनुभएको छ, हामी उहाँका बनेका छौं । बाबाले नै आएर पतितबाट पावन हुने मार्ग बताउनुहुन्छ ।
यो सारा बुद्धिमा रहन्छ । हुन त शिवबाबाका सन्तान सबै हुन् तर तिमीले जान्दछौ, अरू कसैले
जान्दैनन् । तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौ- हामी आत्मा हौं, हामीलाई बाबाले आज्ञा दिनुभएको छ-
मलाई याद गर । म तिम्रो बेहदको बाबा हुँ । सबै चिल्लाइरहन्छन्- पतित-पावन आउनुहोस्, हामी
पतित बनेका छौं । यो देहले बोल्दैनन् । आत्माले यस शरीरद्वारा बोल्छ । ८४ जन्म पनि आत्माले
लिन्छ नि । यो बुद्धिमा रहनुपर्छ- हामी पात्र हौं । बाबाले हामीलाई अहिले त्रिकालदर्शी बनाउनुभएको
छ । आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान दिनुभएको छ । बाबालाई नै सबैले बोलाउँछन् नि । अहिले पनि
उनीहरू भन्छन्, भनिरहन्छन्- आउनुहोस् तर तिमी संगमयुगी ब्राह्मणहरू भन्छौ बाबा आउनुभएको
छ । यस संगमयुगलाई पनि तिमी जान्दछौ, यो पुरुषोत्तम युग भनेर गायन गरिन्छ । पुरुषोत्तम युग
हुन्छ नै कलियुगको अन्त्य र सत्ययुगको आदिको बीचमा । सत्ययुगमा सत् पुरुष, कलियुगमा भुटा
पुरुष रहन्छन् । सत्ययुगमा जो थिए, उनीहरूका चित्र छन् । सबैमा पुरानाभन्दा पुराना यी हुन्,
यीभन्दा पुराना चित्र छैनन् । यत्तिकै धेरै मानिसहरू फाल्नु चित्र बनाइरहन्छन् । यो तिमीले जान्दछौ-
को को थिए । जस्तै तल अम्बाको चित्र बनाएका छन् अथवा कालीको चित्र छ, अब यस्तो भुजावाला
कहाँ हुन सकिन्छन् । अम्बाका पनि दुई भुजा हुनुपर्छ नि । मनुष्यले त गएर हात जोडेर पूजा गर्छन् ।
भक्तिमार्गमा अनेक प्रकारका चित्र बनाएका छन् । मनुष्यका बारेमा नै भिन्न भिन्न प्रकारका सजावट
गरिरहन्छन् त्यसैले रूप बदलिन्छ । यी चित्र आदि वास्तवमा कुनै होइनन् । यो सबै हो भक्तिमार्ग ।
यहाँ त मानिस लुला लंगडा निस्कन्छन् । सत्ययुगमा यस्ता हुँदैनन् । सत्ययुगलाई पनि तिमी जान्दछौ ।
आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो । यहाँ त पोशाक हेर हरेकका आ-आफ्नो कति प्रकारका छन् ।

वहाँ त यथा राजा रानी तथा प्रजा हुन्छन् । जति समीप हुँदै जान्छ त्यति तिमीलाई आफ्नो राजधानीको पोशाक आदिको पनि साक्षात्कार भइरहन्छ । देखिरहनेछौ, हामी यस्तो विद्यालयमा पढ्छौ, यसो गर्छौ । देख्छन् पनि उनीहरूले जसको बुद्धियोग राम्रो छ । आफ्नो शान्तिधाम-सुखधामलाई याद गर्छन् । धन्दा आदि त गर्नु नै छ । भक्ति मार्गमा पनि धन्दा आदि त गर्छन् नि । ज्ञान केही पनि थिएन । यो सबै हो भक्ति । त्यसलाई भक्तिको ज्ञान भनिन्छ । उनीहरूले यो ज्ञान दिन सक्दैनन्— तिमी विश्वका मालिक कसरी बन्छौ । अहिले तिमी यहाँ पढेर भविष्य विश्वको मालिक बन्छौ । तिमी जान्दछौ— यो पढाइ हो नै नयाँ दुनियाँ, अमरलोकको लागि । बाँकी कोही अमरनाथमा शंकरले पार्वतीलाई अमरकथा सुनाएका होइनन् । उनीहरूले त शिव शंकरलाई एउटै बनाइदिन्छन् ।

अहिले बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनुभएको छ, यिनले पनि सुन्छन् । बाबा विना सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य कसले सम्झाउन सक्छ । यी कुनै साधु सन्त आदिले सम्झाउँदैनन् । जसरी तिमी गृहस्थ व्यवहारमा रहन्थ्यौ, त्यस्तै यी पनि । पोशाक आदि सबै त्यही हो । जसरी घरमा आमा बुवा र बच्चा हुन्छन्, फरक केही छैन । बाबा यस रथमा सवार भएर आउनुहुन्छ बच्चाहरूको पासमा । यसलाई भाग्यशाली रथ भनेर गायन गरिन्छ । कहिले साँढेमा सवारी भएको पनि देखाउँछन् । मनुष्यले उल्टो बुझेका छन् । मन्दिरमा कहिल्यै साँढे हुन कहाँ सक्छ र ? कृष्ण त हुन् राजकुमार, उनी कहाँ साँढेमा बस्छन् र । भक्तिमार्गमा मनुष्य धेरै अलमलिएका छन् । मनुष्यलाई छ भक्तिमार्गको नशा । तिमीलाई छ ज्ञानको नशा । तिमी भन्दछौ— यस संगममा बाबाले हामीलाई पढाइरहनुभएको छ । तिमी छौ यस दुनियाँमा तर बुद्धिद्वारा जान्दछौ । हामी ब्राह्मण संगमयुगमा छौ । बाँकी सबै मनुष्य कलियुगमा छन् । यी अनुभवका कुरा हुन् । बुद्धिले भन्छ— हामी अब कलियुगबाट निस्किएर आएका छौ । बाबा आउनुभएको छ । यो पुरानो दुनियाँ नै बदलिनेछ । यो तिम्रो बुद्धिमा छ, अरू कसैले जान्दैन । रहन त एउटै घरमा रहनेवाला हुन्, एउटै परिवारका हुन्, तिनीहरूमा पनि पिताले भन्छन्— म संगमयुगी हुँ, बच्चाले भन्छ— होइन म कलियुगमा छु । आश्चर्य छ नि । बच्चाहरूले जान्दछन्— हाम्रो पढाइ पूरा भएपछि विनाश हुन्छ । विनाश हुनु जरूरी छ । तिमीहरूमा पनि कसैले जान्दछन्, यदि यो दुनियाँ विनाश हुनु छ भन्ने बुझेका भए नयाँ दुनियाँको लागि तयारीमा लाग्थे । सर-समान (ब्याग-ब्यागेज) तयारी गरून् । बाँकी थोरै समय छ, बाबाको त बनौ । अनिकाल लागे पनि पहिले बाबा फेरि बच्चा । यो त बाबाको भण्डारा हो । तिमीले शिवबाबाको भण्डाराबाट खान्छौ । ब्राह्मणले भोजन बनाउँछन् त्यसैले ब्रह्मा भोजन भनिन्छ । जो पवित्र ब्राह्मण हुन्छन्, यादमा रहेर बनाउँछन्, ब्राह्मण सिवाय शिवबाबाको यादमा कोही रहन सक्दैन । ती ब्राह्मण कहाँ शिवबाबाको यादमा रहन्छन् र । शिवबाबाको भण्डारा यो हो, जहाँ ब्राह्मणले भोजन बनाउँछन् । ब्राह्मण योगमा रहन्छन् । पवित्र त छन् नै बाँकी छ योगको कुरा । यसैमा मेहनत लाग्छ । गफ चल्न सक्दैन । यस्तो कसैले भन्न सक्दैन— म सम्पूर्ण योगमा छु वा ८० प्रतिशत योगमा छु । कसैले पनि भन्न सक्दैन । ज्ञान पनि हुनुपर्छ । तिमी बच्चाहरूमा योगी उनीहरू हुन् जसले आफ्नो दृष्टिद्वारा नै कसैलाई शान्त गरिदिन्छन् । यो पनि तागत हो । एकदम सन्नाटा हुन्छ, जब तिमी अशरीरी बन्छौ फेरि बाबाको यादमा रहन्छौ भने यो नै सच्चा याद हो । फेरि यो अभ्यास गर्नु छ । जसरी तिमी यहाँ यादमा बस्छौ, यो अभ्यास गराइन्छ । फेरि पनि सबै यादमा रहँदैनन् । बुद्धि कहाँ कहाँ भागिरहन्छ । त्यसले फेरि नोक्सान गरिदिन्छ । यहाँ सन्दलीमा उनीहरूलाई बसाउनुपर्छ जसले सम्झिऊन्— म झिल टिचर हुँ । बाबाको

यादमा सामुन्ने बसेका छौं । बुद्धियोग अर्कैतिर नजाओस् । सन्नाटा हुनेछ । तिमी अशरीरी बन्छौ बाबाको यादमा रहन्छौ । यो हो सच्चा याद । संन्यासी पनि शान्तिमा बस्छन्, उनीहरू कसको यादमा रहन्छन् ? त्यो कुनै वास्तविक याद होइन । कसैलाई फाइदा दिन सक्दैनन् । उनीहरूले सृष्टिलाई शान्त गर्न सक्दैनन् । बाबालाई जान्दै जान्दैनन् । ब्रह्मलाई नै भगवान् सम्भ्रमिरहन्छन् । त्यो त होइन । अहिले तिमीलाई श्रीमत मिलेको छ— म एकलाई याद गर । तिमी जान्दछौ— हामी ८४ जन्म लिन्छौं । हर जन्ममा थोरै थोरै कला कम हुँदै जान्छ । जसरी चन्द्रमाको कला कम हुँदै जान्छ । देखेर यति थाहा कहाँ हुन्छ र ! अहिले कोही पनि सम्पूर्ण बनेका छैनन् । पछि गएर तिमीलाई साक्षात्कार हुनेछ । आत्मा कति सानो छ । त्यसको पनि साक्षात्कार हुन सक्छ । नत्र त बच्चीहरूले कसरी बताऊन्— यसमा प्रकाश कम छ, यसमा बढी छ । दिव्य दृष्टिद्वारा नै आत्मालाई देखिन्छ । यो पनि सबै ड्रामामा निश्चित छ । मेरो हातमा केही पनि छैन । ड्रामाले मद्दारा गराउँछ, यो सबै ड्रामा अनुसार चलिरहन्छ । भोग आदि यो सबै ड्रामामा निश्चित छ । सेकेन्ड बाइ सेकेन्ड नाटक हुन्छ ।

अहिले बाबाले शिक्षा दिनुहुन्छ— पावन कसरी बन्नु छ । बाबालाई याद गर्नु छ । कति सानो आत्मा छ जो पतित बनेको छ फेरि पावन बन्नु छ । अद्भुत कुरा छ नि । कुदरत (लीला) भन्छन् नि । बाबाबाट तिमी सबै कुदरती कुरा सुन्छौ । सबैभन्दा कुदरती कुरा हो— आत्मा र परमात्माको, जो कसैले जान्दैन । ऋषि मुनि आदि कसैले पनि जान्दैनन् । यति सानो आत्मा नै पत्थरबुद्धि फेरि पारसबुद्धि बन्छ । बुद्धिमा यही चिन्तन चलिरहोस्— हामी आत्मा पत्थरबुद्धि बनेका थियौं, अब फेरि बाबालाई याद गरेर पारसबुद्धि बनिरहेका छौं । लौकिक रीतिले त बाबा पनि, फेरि टिचर र गुरु पनि मिल्छन् । यहाँ त एकै बिन्दी बाबा पनि हुनुहुन्छ, टिचर पनि हुनुहुन्छ, गुरु पनि हुनुहुन्छ । सारा कल्प देहधारीलाई याद गर्नु । अब बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर । तिम्रो बुद्धिलाई कति महिन बनाउनुहुन्छ । विश्वको मालिक बन्नु— कुनै कम कुरा कहाँ हो र ! यो पनि कसैले विचार गर्दैनन्— यी लक्ष्मी-नारायण सत्ययुगका मालिक कसरी बने । तिमी पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जान्दछौ । नयाँ कसैले यी कुरालाई बुझ्न सक्दैनन् । पहिले मोटो रूपमा सम्झाएर फेरि महिन रूपमा सम्झाइन्छ । बाबा हुनुहुन्छ बिन्दी, उनीहरूले फेरि यति ठूला ठूला लिङ्ग रूप बनाइदिन्छन् । मनुष्यका पनि धेरै ठूला ठूला चित्र बनाउँछन्, तर यत्रा हुँदैन । मनुष्यका शरीर त यस्तै हुन्छन् । भक्ति मार्गमा के के बसेर बनाएका छन् । मनुष्य कति अलमलिएका छन् । बाबा भन्नुहुन्छ, जो बित्यो त्यो फेरि हुन्छ । अहिले तिमी बाबाको श्रीमतमा चल । यिनलाई पनि बाबाले श्रीमत दिनुभएको छ, साक्षात्कार गराउनुभयो नि । तिमीलाई म बादशाही दिन्छु, अब यस सेवामा लाग । आफ्नो वर्सा लिने पुरुषार्थ गर । यी सबै छोडिदेऊ । यी पनि निमित्त बने । सबै त यस्ता निमित्त बन्दैनन्, जसलाई नशा चढ्यो उनीहरू आएर बसे । हामीलाई त राजाई मिल्नेछ । फेरि यो पाई पैसाले के गर्छ । त्यसैले अब बाबा बच्चाहरूलाई पुरुषार्थ गराउनुहुन्छ, राजधानी स्थापन भइरहेको छ, भन्छन् पनि— म लक्ष्मी-नारायणभन्दा कम बन्दिनँ । श्रीमतमा चलेर देखाऊ । आनाकानी नगर । बाबाले कहाँ भन्नुभएको छ र— बाल बच्चाहरूको के हाल होला ! दुर्घटनामा (एक्सिडेन्टमा) अचानक कोही मर्छ भने कोही भोकै रहन्छ र ! कोही न कोही मित्र सम्बन्धी आदिले खान दिन्छ । यहाँ हेर बाबा पुरानो भोपडीमा रहनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरू आएर महलमा रहन्छौ । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू राम्ररी बस, खाऊ, पिऊ । केही पनि लिएर आएका छैनन् भने पनि उनीहरूलाई सबै कुरा राम्रोसँग मिल्छ । यी

२०७२ जेष्ठ ०२ शनिबार १६-०५-२०१५ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुवन बाबाभन्दा पनि राम्रोसँग रहन्छन् । शिवबाबा भन्नुहुन्छ— म त हुँ नै रमता योगी । कसैको पनि कल्याण गर्न जान सक्छु । जो ज्ञानी बच्चा छन् उनीहरू कहिल्यै साक्षात्कार आदिको कुरामा खुशी हुँदैनन् । योग सिवाय अरु केही पनि छैन । यी साक्षात्कारको कुरामा खुशी हुनु छैन । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) योगको यस्तो स्थिति बनाउनु छ जो दृष्टिद्वारा नै सबैलाई शान्त गरिदिऊन् । एकदम सन्नाटा होस् । यसको लागि अशरीरी बन्ने अभ्यास गर्नु छ ।
- २) ज्ञानको सच्चा नशामा रहनको लागि याद रहोस्— हामी संगमयुगी हौं, अब यो पुरानो दुनियाँ बदलिनेछ, हामी आफ्नो घर गइरहेका छौं । श्रीमतमा सदा चल्दै रहनु छ, आनाकानी गर्नु छैन ।

वरदानः— वायरलेस सेटद्वारा विनाश कालमा अन्तिम डाइरेक्सनलाई बुझ्नेवाला वाइसलेस भव

विनाशको समयमा अन्तिम डाइरेक्सन क्याच गर्नका (बुझ्नका) लागि निर्विकारी बुद्धि चाहिन्छ । जसरी उनीहरू वायरलेस सेटद्वारा एक अर्कासम्म आवाज पुऱ्याउँछन् । यहाँ छ वाइसलेसको वायरलेस । यस वायरलेसद्वारा तिमीलाई आवाज आउनेछ— यस सुरक्षित स्थानमा पुग । जो बच्चाहरू बाबाको यादमा रहने वाइसलेस छन्, जसलाई अशरीरी बन्ने अभ्यास छ उनीहरू विनाशमा विनाश हुँदैनन्, स्वेच्छाले शरीर छोड्दछन् ।

स्लोगनः— योगलाई किनारा गरेर कर्ममा बिजी हुनु— यो नै सुस्तपन हो ।